

Rok XXXI nr 2 (299) luty 2026

Do użytku wewnętrznego

Być Kościołem

MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W GLIWICACH

Wielki Post 2026

**...rozerwać kajdany zła,
rozwiązać więzy niewoli,
wypuścić wolno uciśnionych
i wszelkie jarzmo połamać...**

Wielki Post 2026

Drodzy Parafianie!

Rozpoczynamy czas Wielkiego Postu – szczególny okres łaski i duchowego przygotowania do świąt Zmartwychwstania Pańskiego.

Kościół zaprasza nas w tych dniach do modlitwy, nawrócenia i odnowienia relacji z Bogiem. To nie tylko czas tradycji i wyrzeczeń, lecz przede wszystkim okazja do zatrzymania się i spojrzenia na własne życie w świetle Ewangelii.

W bieżącym roku przeżywamy Wielki Post w kontekście programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce pod hasłem *Uczeń–misjonarz*. Przypomina on, że każdy ochrzczony jest uczniem Chrystusa, wezwanym do słuchania Jego słowa i życia sakramentami, a jednocześnie misjonarzem – świadkiem wiary wobec innych.

Niech ten święty czas stanie się dla nas szkołą duchowego wzrostu. Zachęcam do udziału w rekolekcjach, nabożeństwach wielkopostnych, oraz do częstszego sięgania po Słowo Boże. Podejmijmy konkretne postanowienia, które pomogą nam odnowić serce i pogłębić więź z Bogiem.

Na owocne przeżycie Wielkiego Postu z serca Wam błogosławię.

Wasz proboszcz, o. Stanisław Madejczyk CSsR

Rekolekcje wielkopostne 22–25.02.2026 r.

Program

Niedziela – 22.02.2026

Msze św. z kazaniem rekolekcyjnym:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00 – nauka dla dzieci, 12:30, 16:30, 18:00, 19:30 – nauka dla młodzieży

Poniedziałek – 23.02.2026

Msze św. z kazaniem rekolekcyjnym:

6:00, 8:30 i 18:30

Spowiedź:

6:00-7:00, 8:00-9:00 i 18:00-19:00

Wtorek – 24.02.2026

Msze św. z kazaniem rekolekcyjnym:

6:00, 8:30 i 18:30

Spowiedź:

6:00-7:00, 8:00-9:00 i 18:00-19:00

Nowenna o godz. 8:00 i 18:00

Środa – 25.02.2026

Msze św. z kazaniem rekolekcyjnym:

6:00, 8:30 i 18:30

Rekolekcje prowadzi o. Krzysztof Wąsiewicz CSsR

WYPLŹYŃ NA GŁĘBIĘ

22 lutego 2026

I Niedziela Wielkiego Postu

Rdz 2,7-9; 3,1-7 Ps 51 Rz 5,12-19 Mt 4,1-11

(...) i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia. (Rdz 2,7)

1 marca 2026

II Niedziela Wielkiego Postu

Rdz 12,1-4a Ps 33 2 Tm 1,8b-10 Mt 17,1-9

On nas wybawił i wezwał świętym powołaniem. (2Tm 1,9)

8 marca 2026

III Niedziela Wielkiego Postu

Wj 17,3-7 Ps 95 Rz 5,1-2.5-8 J 4,5-42

Bóg zaś okazuje nam swoją miłość (...). (Rz 5,8)

15 marca 2026

IV Niedziela Wielkiego Postu

1 Sm 16,1b.6-7.10-13a Ps 23 Ef 5,8-14 J 9,1-41

Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę. (J 9, 25)

22 marca 2026

V Niedziela Wielkiego Postu

Ez 37,12-14 Ps 130 Rz 8,8-11 J 11,1-45

(...) Ten, co wskrzesił Chrystusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha. (Rz 8,11)

On nas stworzył, zbawił, powołał.

Okazuje nam swoją miłość, uzdrawia nasze ciała i dusze, przywraca nam życie.

Daje kolejną szansę na nawrócenie, umocnienie swojego powołania, pójdźcie Jego drogą.

I pyta: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?”

Wierzysz?

Aleksandra Gawor

INTENCJE ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY PAPIEŻA MARZEC 2026

O rozbrojenie i pokój. Módlmy się, aby narody rozpoczęły proces rozbrojenia, rezygnując zwłaszcza z broni nuklearnej, a światowi przywódcy wybrali drogę dialogu i dyplomacji zamiast przemocy.

Bal parafialny

7 lutego odbył się bal parafialny, który zgromadził około 60 uczestników i stał się pięknym świadectwem radości bycia razem we wspólnocie parafialnej. Wydarzenie rozpoczęło się Mszą św. o godz. 17.00 w naszym kościele. Podczas Eucharystii małżonkowie uczestniczący w balu odnowili przyrzeczenia małżeńskie, co nadało całemu spotkaniu wyjątkowo podniosły i wzruszający charakter. Był to czas dziękczynienia za dar małżeństwa, wspólnej drogi oraz obecności Boga w codziennym życiu rodzin. Po Mszy św. wszyscy udali się do restauracji *Dworek u Hrabiego* w Gliwicach, gdzie rozpoczęła się część balowa. Gości serdecznie powitali o. Ireneusz oraz Daria Mościńska, zapraszając wszystkich do wspólnego świętowania i wznosząc symboliczny toast.

Bal rozpoczął uroczysty polonez, który nadał wydarzeniu elegancji i odświętny charakter stając się pięknym znakiem wspólnoty i jedności uczestników. Następnie parkiet szybko wypełnił się tańczącymi, a radosna atmosfera towarzyszyła wszystkim do późnych godzin wieczornych. Zabawa przebiegała w rodzinnej, serdecznej atmosferze, pełnej uśmiechu, rozmów i wzajemnej życzliwości. Jedną z atrakcji było losowanie nagród dla par, które dostarczyło wielu emocji i radości. Wśród nagród znalazły się m.in. deskorolki, bilety na podróż marzeń, pamiątki z Beskidów, a także nowa zmywarka.

Bal Parafialny był nie tylko okazją do wspólnej zabawy, ale przede wszystkim do budowania i umacniania relacji w naszej parafialnej wspólnocie. Składamy serdeczne podziękowania organizatorom – o. Irkowi oraz Darii – za zaangażowanie, poświęcony czas i stworzenie możliwości tak pięknego, wspólnego świętowania. To wydarzenie na długo pozostanie w pamięci uczestników i z pewnością będzie zachętą do kolejnych wspólnych inicjatyw.

Dni Wspólnoty Oazy

Po południu 31 stycznia 2026 r. wraz z młodzieżą z naszej parafialnej oazy wybraliśmy się w podróż do Krakowa. Naszym celem były Dni Wspólnoty Ruchu Światło-Życie Redemptorystów. Po przyjeździe czekała na nas pyszna kolacja, po której przyszedł czas na Eucharystię i powitanie grup, które dotarły na to spotkanie z całej Polski. Następny poranek upłynął nam na konferencji ojca Stanisława, który opowiedział nam o listach św. Pawła i na przygotowaniach do Eucharystii, na którą zebraliśmy się w południe w kościele. Po południu był czas na warsztaty dla jednych medialne, a dla drugich muzyczne. Intensywny dzień został zwieńczony adoracją Najświętszego Sakramentu. Niedzielne przedpołudnie upłynęło nam na podsumowaniu i Mszy Świętej, chwilę po której rozjechaliśmy się do domów. Był to intensywny czas, który obfitował w poznanie nowych ludzi i rozmowy z tymi, których już wcześniej znaliśmy, jednak spędzony również na budowaniu relacji z Panem Bogiem. Już teraz nie możemy się doczekać wakacyjnych rekolekcji, do których preludeum stanowił miniony weekend.

Aleksandra Dolnicka, Animatorka Oazy

Jak Apostołowie w Wieczerniku

12 lutego 2026 r. o godz. 18.00 w kościele św. Bartłomieja w Gliwicach miała miejsce piękna uroczystość. Po formacji i okresie przygotowania młodzież naszej parafii licząca 15 osób, a także młodzież parafii św. Bartłomieja oraz Matki Bożej Kochawińskiej przyjęła z rąk ks. bp Andrzeja Iwaneckiego sakrament bierzmowania.

Obok Chrztu i Eucharystii to jeden z trzech sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego, w którym otrzymujemy Ducha Świętego, aby nasza więź z kościołem stała się doskonalsza i abyśmy zostali obdarzeni Jego mocą do mężnego wyznawania wiary.

Ks. biskup porównał ten sakrament do osobistego Zesłania Ducha Świętego. Tak jak Apostołowie w Wieczerniku napelnieni mądrością i odwagą, szli by iść i głosić Ewangelię, tak każdy bierzmowany otrzymuje duchowe wyposażenie, by być świadkiem Chrystusa we współczesnym świecie. To nie koniec edukacji religijnej, ale jej prawdziwy początek – świadome i dobrowolne przyjęcie misji, którą powierza nam Bóg.

Obecnie w naszej diecezji przygotowanie do sakramentu bierzmowania trwa dwa lata począwszy od pierwszej klasy szkoły średniej. W naszej parafii w pierwszym roku przygotowania jest obecnie 17 osób. Gorąco polecamy je waszej modlitewnej pamięci.

Barbara Hubrich

Cisza Krzyża: Wielki Post ucznia-misjonarza

Rozpoczynający się Wielki Post często kojarzy nam się wyłącznie z „pracą nad sobą”. To prawda, ale dla ucznia-misjonarza ten czas ma jeszcze jeden wymiar: to szkoła słuchania Tego, który nas posyła. W naszej Parafii – Podwyższenia Krzyża Świętego – wezwanie to nabiera szczególnego znaczenia. Krzyż, który patronuje naszej wspólnocie, jest „sercem misji” – to z niego płynie miłość, którą mamy nieść innym.

Skoro w poprzednim miesiącu mówiliśmy o spotkaniu ze Słowem, teraz czas na kolejny krok: **spotkanie w ciszy**. Uczeń-misjonarz to przede wszystkim ten, który słucha. Jeśli nasze serca są przepełnione hałasem, nie usłyszymy ani Boga, ani cichego wołania drugiego człowieka, który tęskni za nadzieją.

Naszą „pustynią” jest **kaplica całodziennej adoracji**. To tam, w ciszy przed Najświętszym Sakramentem, uczeń staje się misjonarzem. Nie musimy tam szukać wielkich słów – wystarczy obecność. To właśnie z tej ciszy rodzi się siła do świadectwa w codzienności: w pracy, w domu czy w kolejce do lekarza.

Jednak misja to nie tylko indywidualna relacja z Mistrzem, to także bycie dla innych. Pięknym wzorem jest tu Maryja – pierwsza misjonarka, która z pośpiechem niosła Jezusa Elżbiecie. W naszej parafii każdego tygodnia gromadzimy się na **Nowennie do Matki Bożej Nieustającej Pomocy**. To moment, w którym uczeń-misjonarz staje się rzecznikiem potrzebujących. Przynosząc Maryi prośby i podziękowania, uczymy się patrzeć na naszych bliskich i sąsiadów przez pryzmat ich potrzeb, a nie naszych ocen.

Wielki Post to czas duchowego treningu. Nie bójmy się tej ciszy ani wspólnotowej modlitwy. To w nich rodzi się nowa jakość naszego chrześcijaństwa.

Zadania dla ucznia-misjonarza:

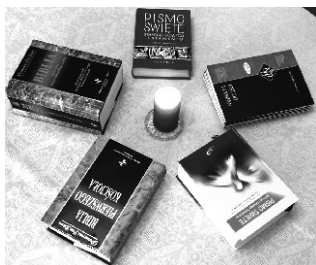
1. **Kwadrans dla Mistrza:** Wstąp do kaplicy na 15 minut adoracji. Nie proś o nic dla siebie – po prostu trwaj przy Jezusie i dziękuj Mu za ludzi, których spotkasz tego dnia. Pytaj też o drogę dla siebie. Może uda się jednorazową adorację zamienić w regularne spotkania z Jezusem w Najświętszym Sakramencie?
2. **Misja wstawiennictwa:** Wybierz osobę ze swojego otoczenia, która przeżywa trudności. Przynieś jej sprawę na najbliższą wtorkową nowennę, prosząc o nadzieję dla niej. Zaproś tę osobę na nowennę albo do indywidualnej modlitwy za wstawiennictwem Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Mateusz Nowak

Z dokumentów Kościoła

„Wszyscy jesteśmy wezwani, by jako uczniowie-misjonarze oferować innym wyraźne świadectwo o miłości zbawczej Pana, który pomimo naszych niedoskonałości oferuje nam swoją bliskość, swoje Słowo, swoją moc i nadaje sens naszemu życiu”.

(Papież Franciszek, Adhortacja *Evangelii Gaudium*, 121)

Do mnie i o mnie

12.02.2026 r.

Tytułowe słowa powinny stanowić podstawę nastawienia każdego, kto przystępuje do czytania i rozważania Pisma Świętego. Pismo Święte należy traktować jako słowo Boga skierowane do każdego z nas osobiście. Takie rozumienie i podejście do lektury Biblii jest warunkiem *sine qua non* owocnego spotkania z Bogiem przez Jego słowo; owocnego oczywiście dla nas, szukających w Piśmie Świętym odpowiedzi na nurtujące nas pytania, czy problemy. Jednocześnie formułę „do mnie i o mnie” należy traktować jako zgodną z samym zamysłem Boga objawiającego się ludzkości/człowiekowi poprzez słowo, a raczej swoje Słowo. Z takim nastawieniem próbujemy podczas spotkań Kręgu Biblijnego czytać, rozważać, a także modlić się Pismem Świętym.

Z czytań na VI Niedzielę Zwykłą (Syr 15,15-20; Ps 119; 1Kor 2,6-10; Mt 5,17-37), najdłużej zatrzymaliśmy się nad Ewangelią wg św. Mateusza, której piąty rozdział stanowi obszerny fragment Kazania na Górze. Liturgia VI Niedzieli Zwykłej dopuszcza dwie wersje, dłuższą (Mt 5,17-37) i krótszą (Mt 5, 20-22a. 27-28. 33-34a. 37). Częściej spotyka się wersję krótszą. Dłuższa jest uszczegółowieniem i rozszerzeniem.

Kazanie na Górze, zwłaszcza jego 5 rozdział, jest wielką mową Jezusa podkreślającego zbieżność Starego Przymierza z Jego nauką. Jezus nie znosi Prawa i Proroków, ale je wypełnia, dopełnia i uzupełnia odrzucając bezduszne faryzejskie formalizmy. Zwraca uwagę na intencje poprzedzające postępowanie, na konieczność badania sumienia. Charakterystyczne słowa „**Słyszeliście, że kiedyś powiedziano** (i tu cytat ze Starego Testamentu), **a Ja wam powiadam**”, powtarzane przez Jezusa sześciokrotnie w odniesieniu do przykazań Dekalogu zobowiązują do zastanowienia się i rewizji dotychczasowego rozumienia przykazań. I tu trzeba przypomnieć zasadę „do mnie i o mnie”. W prawdzie mając przed sobą tłumy Jezus używa liczby mnogiej, ale każdy czytający, albo słuchający powinien słyszeć „**Słyszałeś, że kiedyś powiedziano, a Ja tobie powiadam**”. Te słowa są nie o wszystkich (zwłaszcza o innych), ale o tobie właśnie.

Podobnie słowa o sprawiedliwości skierowane do swoich uczniów, należy odczytywać w odniesieniu do siebie: **Jeśli moja sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeuszów, nie wejdę do królestwa niebieskiego.**

I na koniec fragmentu powiało grozą.

Niech twoja mowa będzie: tak, tak; nie, nie. A co nadto jest, od Złego pochodzi.
Tak, to nie jest pomyłka, od Złego!

Piotr Gawor

**Kolejne spotkanie Kręgu Biblijnego odbędzie się w środę, 18 marca 2026 r.
o godz. 19:00 (po Mszy św. wieczornej)**

Rozważać będziemy teksty czytań na V Niedzielę Wielkiego Postu (22.03.2026)

Zapraszamy!

DZIEŃ CHOREGO

Cierpienie jest wielką łaską. Przez cierpienie dusza upodabnia się do Zbawiciela, w cierpieniu krystalizuje się miłość. Im większe cierpienie, tym miłość staje się czystsza.

(św. Faustyna, Dzienniczek nr 57)

W środę 11 stycznia 2026 r. w Światowy Dzień Chorego o godz. 10:30 o. proboszcz Stanisław Madejczyk odprawił Mszę św., na którą zostały specjalnie zaproszone osoby chore, starsze, dotknięte jakimkolwiek cierpieniem. O. proboszcz mówił m.in. podczas kazania:

Gdy przeżywamy dzisiejszy Dzień Chorego, to stajemy przed tajemnicą cierpienia i choroby. To tajemnica, której nie sposób wyjaśnić. Słowo Boże daje nam pewne światło, by z tą tajemnicą się oswoić, by znaleźć jej źródło, ale nie wyczerpuje odpowiedzi na nasze pytania o sens cierpienia.

Czytając Księgę Rodzaju, widzimy, że jednym ze skutków grzechu pierwszych rodziców była śmierć, było wdarcie się na świat cierpienia, którego doświadczamy. Rodzi się pytanie, dlaczego my ponosimy odpowiedzialność za grzech Ewy i Adama?

W Liście do Kolosan św. Paweł mówi, że w jego ciele dopełniają się udręki Chrystusa. To pewna odsłona tajemnicy cierpienia dla nas chrześcijan, którzy tworzymy Ciało Chrystusa. Nasze cierpienie możemy jednoczyć z cierpieniem Jezusa na krzyżu. To nie powoduje, że nasze cierpienie znika, lub staje się nagle łatwe do zniesienia, ale daje nam nadzieję, że ono samo może być modlitwą i ofiarą oddawaną Bogu.

Po kazaniu ojcowie z naszego klasztoru udzielili uczestniczącym we Mszy św. sakramentu namaszczenia chorych.

Światowy Dzień Chorego zwraca naszą uwagę na rolę cierpienia w życiu chrześcijanina nie tylko w odniesieniu do osoby dotkniętej cierpieniem, ale także w odniesieniu do tych, którzy znajdują się obok cierpiących. Każdy z nas jest zobowiązany, aby zachować szczególną wrażliwość, delikatność, współczucie, a przede wszystkim aby aktywnie pomagać. W tym bowiem realizuje się najpiękniej chrześcijańska miłość wzajemna.

W tym kontekście warto przypomnieć, że ojcowie redemptoryści z naszego klasztoru pełnią w naszej parafii i mieście zadanie szczególne. O. Bogdan Nieć jest kapłanem w Instytucie Onkologii i Szpitalu Wielospecjalistycznym. Jest również diecezjalnym duszpasterzem Służby Zdrowia. O. Mariusz Więckiewicz jest kapłanem Szpitala Miejskiego nr 4, Zakładu Opieki Leczniczej oraz Szpitala Vito-Med. O. Stanisław Madejczyk jest kapłanem hospicjum. W tych posługach pomagają: o. Adam Kasprzyk, o. Grzegorz Koziół, o. Sławomir Pawłowicz, o. Jan Cwikowski, o. Władysław Surdyka i o. Ireneusz Krzywoń. Ojcowie odwiedzają co miesiąc ponad 60 osób chorych. W tej posłudze pomagają ojcom nasi nadzwyczajni szafarze Najświętszego Sakramentu, którzy co niedzielę przynoszą Komunię św. chorym. A na parafialnej stronie internetowej działa usługa transmisji Mszy św. i Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, co pozwala osobom niemającym możliwości przyścia do kościoła uczestniczyć w życiu parafii.

Dzień Chorego przypomina nam, jak wiele dobra można uczynić stając blisko osoby cierpiącej.

Zbigniew Ogonowski

Życie parafii

PIĄTEK W SANKTUARIUM

Piątek, 27 lutego 2026

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja V Szymon Cyrenejczyk pomaga w niesieniu krzyża
Przymuszenie Szymona do niesienia krzyża nie miało nic wspólnego ze **sprawiedliwością**.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Ez 18, 21-28; Ps 130; Mt 5, 20-26
Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeśli wasza sprawiedliwość nie będzie większa niż uczonych w Piśmie i faryzeusów, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”. (Mt 5,20)
Kim są dzisiaj dla nas **uczeni w Piśmie i faryzeusze**?

15.00 Godzina Miłosierdzia

Jezus do Faustyny: Napisz: nim przyjdę jako Sędzia sprawiedliwy, otwieram wpierw na oścież drzwi miłosierdzia Mojego. Kto nie chce przejść przez drzwi miłosierdzia, ten musi przejść przez drzwi **sprawiedliwości** Mojego... (Św. Faustyna, Dzienniczek 1146)
Jaka jest relacja między naszą **sprawiedliwością** i **sprawiedliwością** Boga?

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i **sprawiedliwy** odpuści je nam.
(1J 1,8-9 w Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 13)

Piątek, 6 marca 2026

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VI Weronika czynnie współczuje Jezusowi
Weronika wyszła z **tlumu**. Nie bała się wesprzeć Jezusa.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Rdz 37, 3-4. 12-13a. 17b-28; Ps 105; Mt 21, 33-43. 45-46
Arcykapłani i faryzeusze, słuchając Jego przypowieści, poznali, że o nich mówi. Toteż starali się Go pochwyć, lecz bali się tłumów, ponieważ miały Go za proroka. (Mt 21,45-46)
Jego przypowieści docierały do właściwych adresatów.

15.00 Godzina Miłosierdzia

+ Najwięcej cierpię, gdy się zetknę z obłudą. Teraz Cię rozumiem, Zbawicielu mój, żeś tak surowo gromił **faryzeuszy** za ich obłudę. Z zatwardziałymi grzesznikami obcowales łaskawiej kiedy się do Ciebie udawali skruszeni. (Św. Faustyna, Dzienniczek 1579)

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Arcykapłani i faryzeusze mieli się za bezgrzesznych i lepszych od tłumów.

Piątek, 13 marca 2026

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VII Jezus drugi raz upada pod krzyżem
Bóg zaangażował się całym swoim sercem i całą swoją mocą w zbawienie człowieka.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Oz 14, 2-10; Ps 81; Mk 12, 28b-34

Życie sanktuarium

Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. (Mk 12,30)

Przemyślmy to: **całym...**, **całą...** . Nie tylko kawałkiem. I to niewielkim.

15.00 Godzina Miłosierdzia

Bóg jeżeli kocha, to **całym** Sobą, **całą** mocą swej Istoty. (Św. Faustyna, Dzienniczek 392)

A my? Czym odpowiadamy Bogu?

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Ojciec oczywiście nie zapomniał o synu, przeciwnie, zachował dlań całą miłość i szacunek.

(Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 5)

Chodzi zarówno o ojca dwóch braci (Łk 15, 11-32), jak i o Ojca Syna Bożego.

Piątek, 20 marca 2026

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VIII Jezus poucza i pociesza płaczące kobiety

Spotkanie z kobietami na Drodze Krzyżowej jest dowodem **łagodności i cierpliwości** Jezusa.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Mdr 2, 1a. 12-22; Ps 34; J 7, 1-2. 10. 25-30

Dotknijmy go obelgą i katuszą, by poznać jego łagodność i doświadczyć jego

cierpliwości.

(Mdr 2,19)

Te **obelgi i katusze** zostały przewidziane przez autora Księgi Mądrości kilkadziesiąt lat wcześniej.

15.00 Godzina Miłosierdzia

+ Kiedy przychodzą do furty drugi raz ci sami ubodzy, obchodzę się z nimi większą **łagodnością** i nie daję im poznać, że już raz byli aby ich nie krępować.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 1282)

A czasem pukają do naszych drzwi więcej razy wystawiając naszą **cierpliwość** na próbę.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Cierpliwość i łagodność spowiednika otwiera dusze [penitentów] do najgłębszych

tajni duszy. (Św. Faustyna, Dzienniczek 112)

Do tego potrzebny jest czas.

Piątek, 27 marca 2026

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja IX Jezus trzeci raz upada pod krzyżem

Tym razem już nie **ujdzie z ich rąk**. Tak im się wydawało widząc Go leżącego na ziemi.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Jr 20, 10-13; Ps 18; J 10, 31-42

I znowu starali się Go pojmać, ale On uszedł z ich rąk. (J 10,39)

Nie zastanowiło ich to, że **On był tyle razy nieuchwytny.**

15.00 Godzina Miłosierdzia

Miłosierdzie Boże, towarzyszące nam w każdym momencie życia – ufam Tobie.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 949)

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Miłosierdzie Boże, tajemnico niepojęta – ufam Tobie. (Św. Faustyna, Dzienniczek 949)

Ufam, że jest obecne w konfesjonale.

Matka Boska Skalska

Są dwie wersje powstania malowidła na skale w Dolinie Mnikowskiej koło Krakowa. Autorem jest Walery Eljasz-Radzikowski, który w 1863 roku namalował na skale pięciometrowy wizerunek Matki Boskiej, w barwach biało-błękitnych. Jest to typ ikonograficzny zwany Immaculata – przedstawia on Maryję jako młodą dziewczynę bez Dzieciątka, w białej sukni i błękitnym płaszczu, najczęściej stoi Ona na kuli ziemskiej, półksiężycu lub w chmurach. Nasza Matka Boska w jednej ręce trzyma różaniec, w drugiej koronę cierniową i stoi na kuli ziemskiej.

Jedna z hipotez mówi, że hrabina Potocka zleciła namalowanie obrazu w dowód wdzięczności. Córeczka hrabiny ciężko zachorowała, zrozpaczona matka żarliwie modliła się o powrót dziecka do zdrowia. Wtenczas we śnie, na tle jasnych skał, Matka Boska ukazała się hrabinie trzy razy. Po dojściu dziecka do zdrowia, szczęśliwa matka postanowiła znaleźć miejsce ze swo-

jej wizji. Jeżdżąc po okolicy trafiła do Doliny Mnikowskiej pod Krakowem i tam znalazła wnękę skalną przypominającą tę, którą widziała w swoich snach, i zleciła namalowanie wizerunku Matki Boskiej.

Druga legenda jest patriotyczna i sięga powstania styczniowego. Do Doliny trafiło kilku powstańców, którzy uciekali przed wojskiem rosyjskim i szukali bezpiecznego schronienia. Nagle pojawiła się kobieta i wskazała im jaskinię, w której mogą się schować. Tajemnicza postać od razu zniknęła i pomimo usilnych starań nie mogli jej znaleźć i podziękować. Domyślili się, że to sama Matka Boska ukazała się im i w ten sposób ocaliła im życie. W dowód wdzięczności poprosili o namalowanie obrazu. Po powstaniu, gdy w kościołach były zabronione msze święte za Ojczyznę, Krakowianie, niby na odpoczynek, udawali się w to piękne miejsce i tu pod wizerunkiem Matki Boskiej Skalnej odprawiano tajne msze święte.

Do obrazu, pod którym znajduje się polowy ołtarz, prowadzą strome schodki. 27 kwietnia 1952 roku przywędrował tu ksiądz Karol Wojtyła. Była to jedna z pierwszych Jego wędrówek. Odprawił tu nieszpory i na pamiątkę tego wydarzenia, co roku w niedzielę około 27 kwietnia odbywa się tutaj msza święta i nieszpory, które rozpoczynają sezon turystyczny po szlakach papieskich.

A sama Dolina Mnikowska to piękne miejsce na terenie Tenczyńskiego Parku Krajobrazowego, z rzeczką Sanką, zachęcające do odwiedzenia.

Ferie z Bogiem i redemptorystami rekolekcje młodzieży męskiej w Bardzie Śląskim

Tegoroczne ferie zimowe dla 19 chłopaków z naszej parafii stały się czymś więcej niż tylko czasem odpoczynku od szkoły. W dniach 16–20 lutego wzięli oni udział w rekolekcjach dla młodzieży męskiej (od klasy 7 szkoły podstawowej), organizowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży i Powołań Prowincji Warszawskiej Redemptorystów. Był to czas modlitwy, wspólnoty, rozmów i stawiania ważnych pytań o przyszłość.

Rekolekcje odbyły się w Bardzie Śląskim, w sercu doliny kłodzkiej. To miejsce od wieków przyciąga pielgrzymów do Sanktuarium Matki Bożej Strażniczki Wiary Świętej. Cudowna figura Matki Bożej. Obecność Marii – Tej, która potrafiła powiedzieć Bogu bezwarunkowe *fiat* – była dla młodych szczególnie szkołą zaufania i odwagi. W ciszy sanktuarium łatwiej było usłyszeć pytanie: *Panie, czego ode mnie oczekujesz?*

Duszpasterstwo Młodzieży i Powołań nie jest jedynie organizacją wydarzeń. To przede wszystkim przestrzeń towarzyszenia młodemu człowiekowi w rozeznawaniu drogi życia. W świecie pełnym hałasu, presji i wielu propozycji potrzeba miejsc, gdzie można spokojnie pomyśleć, pomodlić się i porozmawiać o sprawach najważniejszych. Kościół potrzebuje takiej troski o młodych – nie tylko po to, by „zapełnić seminaria”, ale aby każdy odkrył, że jego życie ma sens i jest odpowiedzią na Boże zaproszenie.

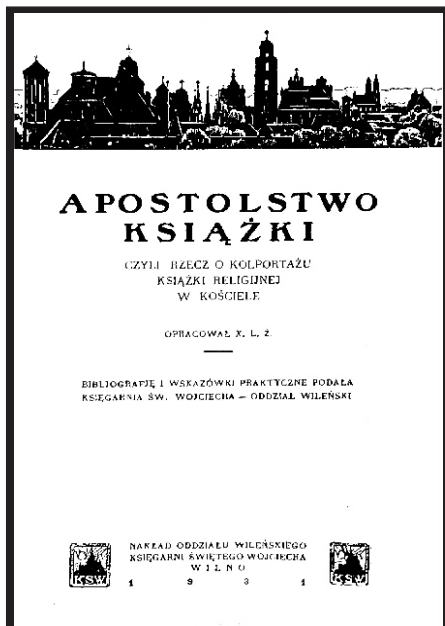
Podczas rekolekcji dużo miejsca poświęcono tematowi powołania. Modliliśmy się o nowe powołania do kapłaństwa i życia zakonnego, bo Kościół zawsze potrzebuje pasterzy i świadków Ewangelii. Jednocześnie podkreślaliśmy, że powołanie ma wiele dróg i form. Bóg powołuje do małżeństwa, do życia rodzinnego, do pracy zawodowej przeżywanej uczciwie i odpowiedzialnie, do służby bliźnim w codzienności. Najważniejsze jest nie to „gdzie”, ale „jak” – czy z Bogiem i z odwagą serca. Dlatego modliliśmy się szczególnie o dar odwagi i o łaskę podejmowania dojrzałych decyzji. Młody człowiek potrzebuje dziś wsparcia, by nie bać się wybierać dobra i wierności.

Program rekolekcji był bogaty, ale harmonijnie ułożony. Każdy dzień przeplatany był wspólną modlitwą, konferencjami, pracą w grupach oraz czasem integracji. Były rozmowy, świadectwa, chwile ciszy, ale także radość, sport i zwyczajne bycie razem. Wspólnota okazała się wielkim darem – młodzi mogli zobaczyć, że nie są sami w swojej wierze ani w swoich pytaniach. Budowały się relacje oparte na zaufaniu i szczerości.

Centralnym punktem każdego dnia była Eucharystia. Przy ołtarzu wszystko nabierało właściwej perspektywy. W świetle Słowa Bożego i w obecności Chrystusa łatwiej było spojrzeć na swoje życie głębiej i odważniej. Wielu chłopaków podkreślało, że właśnie te chwile modlitwy były dla nich najmocniejszym doświadczeniem rekolekcji.

Jako duszpasterz patrzę na ten wyjazd z wdzięcznością i nadzieją. Wdzięcznością za 19 młodych serc, które chciały poświęcić ferie na spotkanie z Bogiem. Nadzieją, że zasiane słowo będzie w nich dojrzewać. Dziękuję rodzicom za zaufanie oraz wszystkim, którzy wspierali ten wyjazd modlitwą.

Prośmy dalej o powołania w Kościele. Prośmy o młodych ludzi odważnych, zdolnych do wielkich decyzji i wiernych w codzienności. A Matka Boża z Barda niech wyprasza im światło rozeznania i siłę, by potrafili powiedzieć Bogu swoje osobiste „tak”.

Apostolstwo książki

To już kolejny rok działalności naszego regału *Tolle et lege*. Nie ma co powtarzać danych statystycznych, które mniej więcej co roku wyglądają podobnie. Podobnie, czyli ponad 1000 książek zostało wymienionych w ciągu roku, a to oznacza, że co najmniej tyle z nich mieliśmy w rękę. Czy wszystkie je przeczytaliśmy, to już inna kwestia. Tak samo zresztą, jak wskazanie ilości osób czytających. Tego niestety się nie dowiemy, gdyż nie mamy możliwości monitorowania czytelników.

Generalnie jednak nie możemy narzekać. Wręcz przeciwnie, możemy śmiało powiedzieć, że u nas w parafii czytelnictwo „kwitnie”. Czy może być lepiej? Oczywiście, że tak i do tego

dążymy. Nie ma co ukrywać, że z czytaniem w ogóle jest w Polsce kiepsko, a z czytaniem książek religijnych jeszcze gorzej. Słyszymy od naszych duchownych namowy do sięgania po Pismo Święte. To bardzo dobrze, chociaż moim zdaniem moglibyśmy wszyscy to mówić i słyszeć częściej, niż tylko przy okazji Tygodnia Biblijnego. Lektura książek i pism religijnych jest jednym z fundamentów naszej wiary, wymagającej od nas nieustannego wysiłku jej pogłębiania i umacniania. Książki służą temu wyśmienicie. Wiedzano o tym od dawna, a dowodem jest książka, która stała się pretekstem do napisania tego tekstu.

Otóż w nieodległym antykwariacie znalazłem na półce bardzo interesującą książkę pt. *Apostolstwo książki czyli rzecz o kolportażu książki religijnej w kościele*. Ukazała się ona nieomal sto lat temu w Wilnie i była ogromną zachętą do zakładania w kościołach półek, czy wręcz całych regałów z książkami religijnymi. Do ich promocji namawiał sam arcybiskup, powołując się zresztą na doświadczenia innych krajów i diecezji. Myślę, że dzisiaj moglibyśmy się uczyć gorliwości, a przede wszystkim zrozumienia roli jaką odgrywają książki w życiu religijnym wiernych – wszystkich wiernych, nie tylko świeckich! Autor wspomnianej książki, ukryty za inicjałami, jest niewątpliwie księdzem, odważnym, który nie boi się zadać publicznie pytania: *Cóż my czynimy w obronie prawdy i dusz, które jej pragną? Mało albo wcale nic.*

„A przecież mamy piękny teren do działania – nasze kościoły. Niech popłynie z nich nie tylko głos dzwonów, tony śpiewu i muzyki kościelnej, nie tylko słowo żywe, które brzmi i znika, lecz także słowo drukowane, które pójdzie za człowiekiem do jego domu, a przez to dotrze do najdalszych krańców parafii, a nieraz się dostanie do rąk tego, który progę świątyni naszej zwykle nie przestępuje, i jego do kościoła pociągnie”.

Czy trzeba cokolwiek dodawać do powyższego tekstu?

KRONIKA PARAFIALNA

ZMARLI

„Ci, którzy Panu ufają,
są jak góra Syjon” (Ps 125,1)

Józef Pater l. 97
Eulalia Serwin l. 92
Halina Kuś l. 92
Bronisława Duda l. 90
Gizela Duraszok l. 88
Danuta Biała l. 68
Henryk Nowicki l. 89
Magdalena Kopeć l. 75
Wiesław Horwath l. 67
Lidia Pragal l. 95
Irena Niewiara l. 88
Stanisław Szranko l. 73
Edward Rusin l. 89,
Teresa Nosalik l. 90
Maria Dobek-Czerwińska l. 86

CHRZTY

„Pan króluje: wesel się ziemię”
(Ps 97,1)

Emilia Julia Wolny
Piotr Franciszek Krupa

Msze Święte

Dni powszednie:

6:00, 7:00, 8:30, 18:30

Niedziele:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00,
12:30, 16:00, 18:00 i 19:30

ZAPROSZENIA

Transmisja Mszy św. przez stronę internetową:
www.krzyz-gliwice.pl w niedzielę o godz. 9:30.
Transmisja Nowenny do Matki Bożej Nieustającej
Pomocy we wtorek o godz. 18:00 przez TV
IMPERIUM oraz stronę www.krzyz-gliwice.pl

- 01.03 – po Mszy o godz. 8:00 zmiana
Tajemnic Różańcowych
- 06.03 – od godz. 9:00 odwiedziny chorych
- 15.03 – Święto św. Klemensa Hofbauera
- 19.03 – Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca
Maryi
- 21.03 – o godz. 8:30 Bractwo MBNP
- 25.03 – Uroczystość Zwiastowania Pańskiego
- 29.03 – Niedziela Palmowa
- 30.03 – Droga Krzyżowa ulicami miasta
- 30.03-01.04 – Rekolekcje dla szkół
podstawowych nr 6 i nr 9

Piątek Miłosierdzia:

Adoracja od 6:00 do 19:00. Droga Krzyżowa
o 8:00, Eucharystia o 12:00, Koronka do Bożego
Miłosierdzia o 15:00. Spowiedź od 6:00 do 19:00.

Kancelaria parafialna czynna: we wtorek
i czwartek od 10:00 do 11:00 i od 16:00 do
17:00.

Biuro Radia Maryja – wtorek 9:00-9:45.

Poradnia Życia Rodzinnego – środa 17:00-
19:00, Dom parafialny, ul. Daszyńskiego 4.

W Wielkim Poście Nabożeństwo Drogi Krzyżo-
wej w dni powszednie (z wyjątkiem wtorku)
o godz. 18:00, w piątek dodatkowo o godz. 8:00
i godz. 17:00 dla dzieci, a w niedzielę o godz.
17:00 Nabożeństwo Gorzkich żali z kazaniem
pasyjnym.

PISMO REDAGUJA

Być Kościołem

Kontakt: tel. 32 231 44 70
bk.cssr@gmail.com

o. Stanisław Madejczyk
o. Ireneusz Krzywoń
o. Sławomir Pawłowicz
Aleksandra Gawor
Piotr Gawor
Tomasz Iwasiów

Krzysztof Kwiecień
Daria Mościńska
Mateusz Nowak
Gabriela Ogonowska
Zbigniew Ogonowski
Jan Surówka

HADES

CENTRUM POGRZEBOWE
& KREMATORIUM

INFOLINIA 24/7

 607 312 319

ul. Wolności 209 | Zabrze

- ♣ KREMACJA
- ♣ TRUMNY
- ♣ POCHÓWEK
- ♣ URNY
- ♣ CEREMONIE
- ♣ POMNIKI

Usługi
Funeralne
Premium

Chrzcziny • Urodziny • Wesela • Rocznice • Stypy

DWOREK UHRABIEGO
a ceny dla każdego

Świątokrzyńska 6
605 123 250
Gliwice (2 min z kościoła)

Ośrodek Szkolenia Kierowców

 DZIWISZ

Krzysztof Dziwisz

Gliwice
ul. Kozielecka 1a (LO nr 4)

tel. 801-50 88 32
www.osk-dziwysz.pl

**APTEKA
ZDROWIT**

 **Apteka
Zdrowit**

Gliwice

ul. Sobieskiego 2

Pon-Pt 7:00-20:00
Sobota 8:00-16:00
tel. 32 231 26 26